

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci konkurzu na majetok úpadcu **P.**, IČO: X., o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty 31 741 090,- Sk, na odvolanie JUDr. I., predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty a konkurzného veriteľa O., zast. Mgr. R., proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 14. apríla 2008 č. k. 51–24 K 5/98-Ga-875, opravenom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. mája 2008 č. k. 51–24 K 5/98–G–894, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 14. apríla 2008 č. k. 51–24 K 5/98-Ga-875, opravenom uznesení zo dňa 22. mája 2008 č. k. 51-24 K 5/98–G–894 rozhodol o rozvrhu speňaženého majetku z podstaty vo veci konkurzu, vyhláseného na majetok úpadcu P.. V odôvodnení uviedol, že 20.1.1998 súd schválil konečnú správu o speňažovaní majetku, podľa ktorej celkový výťažok z konkurznej podstaty bol 48 520 155,- Sk, výdavky (náklady) počas konkurzného konania boli 17 470 316,14 Sk, odmena správcu konkurznej podstaty, ako aj predchádzajúceho správcu, s hotovými výdavkami je 1 927 095,- Sk. V zmysle konečnej správy na rozdelenie veriteľom zostala suma 31 322 559,86 Sk. Z čiastky určenej k rozvrhu boli v danom prípade uspokojené pohľadávky proti podstate, konkrétne odmena a výdavky správcu a náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty. Ďalej boli riešené nároky tých veriteľov, ktoré sú ako pohľadávka proti podstate uvedené v § 31 ods. 2 ZKV. Následne boli zaradené nároky veriteľov na oddelené uspokojenie podľa ust. § 28 ZKV, pričom výťažok jednotlivým veriteľom

podľa koeficientu 0,3997 zohľadňuje pomer celkových výdavkov, ktoré sa u veriteľa S., z celkového speňaženia vyčíslili v čiastke 2 478 140,- Sk, u veriteľa M., v sume 839 370,- Sk a u veriteľa M. čiastkou 1 219 085,- Sk. Pohľadávky veriteľov II. triedy boli uspokojené v plnej výške. Pre zistené pohľadávky III. triedy nezostal v majetkovej podstate dostatok finančných prostriedkov, preto rozdelenie výťažku týmto veriteľom bolo vykonané prepočtovým koeficientom 18,69 %, avšak pre zostatky pohľadávok je možné v súlade s ust. § 45 ods. 2 ZKV po zrušení konkurzu viesť výkon rozhodnutia, alebo exekúcie na majetok úpadcu v zistenej výške. Správca konkurznej podstaty rozvrhol finančné prostriedky s prihliadnutím na popreté pohľadávky (nároky) a výsledky incidenčných žalôb.

Proti uzneseniu sa odvolal JUDr. I. predchádzajúci správca konkurznej podstaty a žiadal jeho zrušenie. Namietal, že v I. časti rozvrhového uznesenia je uvedená suma 7 181 977,- Sk, ktorá bola použitá celkom na uspokojenie pohľadávok (nárokov) proti podstate. Táto čiastka je podľa jeho názoru úplne iná, ako bola určená v uznesení, ktorým bola schválená konečná správa, kde je uvedená suma vo výške 8 527 379,92 Sk, ako celková suma na zabezpečenie príjmov, teda suma, ktorá bola použitá na uspokojenie pohľadávok proti podstate. Znamená to, že v rozvrhovom uznesení je suma o 1 345 401,08 Sk nižšia, ako bola schválená dňa 22.3.2007. Tento fakt má významný vplyv na určenie odmeny správcu, nakoľko zvyšuje jeho základ o sumu 1 345 041,- Sk, a teda napadnuté uznesenie je v tejto časti nesprávne a nekorešponduje s uznesením o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty. Uznesenie považuje tiež za nepreskúmateľné, nakoľko v ňom nie je uvedená celková čiastka finančných prostriedkov, ktoré sú určené na rozvrh. Keďže jeho odmena mu nebola priznaná v súlade s vyhl. č. 493/91 Zb., je preto poškodený na svojich právach. Z uvedených dôvodov navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie.

Správca konkurznej podstaty vo svojom stanovisku k odvolaniu predchádzajúceho správcu uviedol, že uznesením o schválení konečnej správy bola právoplatne a jednoznačne určená odmena predchádzajúceho správcu vo výške 1 770 142,- Sk a náhrada jeho hotových výdavkov vo výške 52 500,- Sk. Výrok právoplatného

rozhodnutia o schválení konečnej správy vytvára prekážku veci rozhodnutej a zaväzuje nielen účastníkov konkurzného konania, ale aj konkurzný súd. Keďže rozvrhové uznesenie bolo vydané na základe právoplatne schválenej konečnej správy z 3.1.2007, v ktorom bolo rozhodnuté aj o výške odmeny a náhrady výdavkov správcov konkurznej podstaty, nie je preto možné rozhodnúť v rozvrhovom uznesení o odmene správcov inak, než bolo rozhodnuté pri prejednaní a schválení konečnej správy súdom. Nakoľko rozvrhové uznesenie priznáva predchádzajúcemu správcovi odmenu vo výške určenej právoplatným uznesením o schválení konečnej správy, nedotýka sa preto nijako práv pôvodného správcu, z ktorého dôvodu tento nie je subjektívne oprávnený na podanie odvolania voči žiadnej z výrokových viet rozvrhového uznesenia. Pre úplnosť uviedol, že odvolateľom namietaná suma 7 181 977,- Sk, uvedená v rozvrhovom uznesení, predstavuje súčet nevyplatených odmien správcov konkurznej podstaty, náhrady ich hotových výdavkov, súdneho poplatku za konkurzné konanie a výťažkov určených na vyplatenie oddeleným veriteľom, z ktorého dôvodu uvedená suma v prvej výrokovej vete rozvrhového uznesenia je správna a nemôže byť dôvodom pre zrušenie rozvrhového uznesenia.

Proti uzneseniu sa odvolal konkurzný veriteľ O. a žiadal jeho zrušenie. Namietal, že v bode 3 – pohľadávky II. triedy rozvrhového uznesenia nie je uvedený ako subjekt, napriek tomu, že v tomto konkurznom konaní si riadne prihlásil svoju pohľadávku, ktorá mu bola riadne v plnej výške správcom konkurznej podstaty priznaná. Namietal tiež, že z vydaného rozvrhového uznesenia nie je vôbec zrejmé, aká celková suma je určená na uspokojenie konkurzných veriteľov, nakoľko podľa jeho zistenia v uznesení, ktorým bola schválená konečná správa, bola na uspokojenie veriteľov určená celkom suma 30 348 803,40 Sk, pričom v rozvrhovom uznesení je rozvrhnutá suma v celkovej výške 30 413 995,- Sk, čo predstavuje rozdiel plus 65 191,60 Sk. Nakoľko rozvrhové uznesenie túto skutočnosť nezdôvodňuje, má za to, že rozvrhové uznesenie nie je správne vydané. Rozporuje tiež výšku uvedenú na uspokojenie pohľadávok proti podstate, a to vo výške 7 181 977,- Sk z dôvodu, že v uznesení, ktorým bola konečná správa schválená, je uvedená iná suma, a to suma 8 527 379,92 Sk. Rozdiel tejto sumy jednoznačne ovplyvňuje podstatným rozdielom výpočet odmeny správcu, čo absolútne

nekorešponduje s pôvodne určenou odmenu správcu konkurznej podstaty. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnuté uznesenie zrušiť.

Správca konkurznej podstaty vo svojom stanovisku k odvolaniu konkurzného veriteľa uviedol, že pokiaľ ide o jeho pohľadávku vo výške 80 772,60 Sk, v návrhu na vydanie rozvrhového uznesenia uviedol na str. 2 správne označenie odvolateľa, čiže v rozvrhovom uznesení došlo len k chybe v písaní. Pohľadávka odvolateľa je v konkurze riadne uznanou ako pohľadávka II. triedy a bude v plnom rozsahu uspokojená na účet odvolateľa. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody odvolania, nie je odvolateľ žiadnym spôsobom ďalšími výrokmi rozvrhového uznesenia dotknutý, keďže jeho uznaná pohľadávka bude riadne uspokojená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty a konkurzného veriteľa podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. a/ a c/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Z ust. § 201 O.s.p. vyplýva, že odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka, znamená to, že k jeho podaniu je oprávnený účastník konania. K podaniu odvolania nie je však oprávnený každý účastník, ale toto právo prináleží len tomu z účastníkov, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností toho účastníka konania, o ktorých súd rozhodol a ktoré teda boli premietnuté do výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že do rozvrhu k uspokojeniu zaradil medzi pohľadávky proti podstate aj odmenu predchádzajúceho správcu JUDr..I vo výške 1 170 142,- Sk + 52 500,- Sk ostatných výdavkov. Časť

odmeny tomuto správcovi vo výške 600 000,- Sk bola vyplatená zálohovo pred rozvrhovým uznesením.

Právoplatným uznesením, ktorým bola schválená konečná správa a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu, bola predchádzajúcemu správcovi schválená odmena v celkovej výške 1 770 142,- Sk a na hotové výdavky správcu suma 52 500,- Sk.

Z uvedeného vyplýva, že napadnutým rozvrhovým uznesením bola predchádzajúcemu správcovi priznaná odmena a výdavky v súlade so schválenou konečnou správou, z ktorého dôvodu jeho výrokom nebol dotknutý na svojich právach.

Pokiaľ podľa jeho názoru základ pre určenie odmeny, z ktorého vychádzala schválená konečná správa, je vyšší než uvádza rozvrh, nemohla mu tak v dôsledku tejto skutočnosti v rozvrhovom uznesení spôsobená žiadna ujma, keďže jeho odmena bola v rozvrhu priznaná v plnej výške (po odpočítaní poskytnutej zálohy) tak, ako o nej bolo rozhodnuté v konečnej správe podľa ním tvrdeného vyššieho základu, ktoré rozhodnutie súdu prvého stupňa je nakoniec právoplatné.

Keďže odvolanie, týkajúce sa správnosti aplikácie vyhl. č. 493/1991 Zb., pri určení odmeny predchádzajúceho správcu je vzhľadom na právoplatné uznesenie o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu bezpredmetné a v ďalšom je odvolanie predchádzajúceho správcu neurčité, nekonkrétne, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho odvolanie ako podané neoprávnenou osobou podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol.

Napadnutým uznesením, opraveným uznesením zo dňa 22.5.2008, č. k. 51-24 K 5/98-G-894 súd prvého stupňa do rozvrhu medzi pohľadávky II. triedy zaradil i pohľadávku veriteľa pod por. č. 70 O. s tým, že táto pohľadávka zistená vo výške 80 772,60 Sk sa uspokojuje v plnej výške.

Nakoľko podľa napadnutého opraveného uznesenia sa v rozvrhu pohľadávka konkurzného veriteľa O. uspokojuje v celej výške tak, ako bola v konkurze prihlásená

i zistená, nebola tomuto odvolateľovi opraveným rozvrhovým uznesením taktiež spôsobená žiadna ujma.

Vzhľadom na to, že jeho pohľadávka sa uspokojuje v celej výške, nebol preto napadnutým uznesením v ďalších jeho výrokoch dotknutý na svojich právach, a preto jeho odvolanie v tomto smere je právne irelevantné.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky preto tiež jeho odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 9. júla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu